

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/232/2017
Identifikačné číslo spisu:	2311222459
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2311222459.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, proti žalovanému E. G., nar. X. X. XXXX, bývajúcemu v V., zast. JUDr. Dávidom Nagyom, LL.M, so sídlom v Nových Zámkoch, Kukučínova 8, o zaplatenie 11 678,32 €, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 23C/343/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/140/2016 z 8. februára 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinstančný súd“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 23C/343/2011-287 z 24. septembra 2015 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 11 678,32 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,5 % ročne od 19. 11. 2008 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku titulom náhrady poistného plnenia podľa ust. § 12 ods. 1 písm. g/ zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil predmetný rozsudok Okresného súdu Galanta. V odôvodnení svojho rozsudku odvolací súd uviedol, že po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo zistil, že dokazovanie bolo vykonané relevantnými listinnými dôkazmi, a to najmä úradne predloženými dokladmi o uplatnených nárokoch poškodených osôb, zápisnicami o výsluchoch svedkov, listinou obsahujúcou rukou písané údaje o vodičovi vozidla, ktorý nehodu spôsobil a ďalšími listinami. Vykonané dôkazy súd prvej inštancie riadne vyhodnotil, pričom sa vysporiadal aj s otázkou rozporných zistení ohľadne evidenčného čísla vozidla a farby vozidla žalovaného. Poznatky získané z vyhodnotenia dôkazov formuloval do logických záverov, ktoré náležite odôvodnil. V uvedenej súvislosti odvolací súd uviedol, že sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že oproti predloženým dôkazom, ktoré jednoznačne potvrdzujú identitu vodiča, nemôže obstať obrana žalovaného, že nebol účastníkom dopravnej nehody a že nehodu nespôsobil. Vo vzťahu k posúdeniu námietky premlčania prvoinstančným súdom uviedol, že súd prvej inštancie túto námietku správne vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože žaloba

bola podaná na súd včas, pred uplynutím premlčacej doby.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej v texte aj „dovolateľ“) dovolanie, kde uviedol, že dovolanie podáva podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., pretože rozsudok odvolacieho súdu považuje za arbitrárny, resp. nedostatočne odôvodnený, keďže odvolací súd podľa jeho názoru svoje skutkové a právne závery „neodôvodnil zo všetkých hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy“, len sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, pričom v plnom rozsahu prebral nedostatočne vykonané dokazovanie a z toho vyplývajúci nedostatočne zistený skutkový stav. Nevysporiadal sa pritom so zásadnými otázkami dôležitými pre správne rozhodnutie vo veci, nevykonával ďalšie dokazovanie, len prevzal odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nedostatočným odôvodnením rozsudku porušil odvolací súd právo žalovaného na spravodlivý súdny proces, a to najmä v tej časti odôvodnenia rozsudku, ktorá sa týkala „otázky údajnej nehody, nesprávne zaznamenaného evidenčného čísla a farby motorového vozidla žalovaného a otázky ujmy na zdraví poškodených účastníkov dopravnej nehody“. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedla, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného uvedenou v dovolaní, v rámci ktorej žalovaný poukázal v súvislosti s tvrdeným nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/2005 z 28. 2. 2006, kde „ústavný súd riešil otázku výkladu inštitútu účastníctva v oblasti správneho práva, neriešil teda otázku zisťovania skutkového stavu, vykonávania a hodnotenia dôkazov, ku ktorej smeruje dovolanie žalovaného“. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie podľa ust. § 448 C. s. p. zamietol, nakoľko nie je dôvodné.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a na to oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietnuť.

5. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Pod porušením práva na spravodlivý súdny proces z hľadiska § 420 písm. f/ C. s. p. treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým súd zasiahol do ústavou, resp. Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovaných práv dovolateľa, v dôsledku čoho bolo dovolateľovi znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon priznáva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ v dovolaní namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré označil za arbitrárne a nepresvedčivé, argumentujúc tým, že odvolací súd svoje skutkové a právne závery nevysvetlil zo všetkých hľadísk, ktoré v danom prípade prichádzali do úvahy. V uvedenej súvislosti dovolateľ namietal, že rozsudok odvolacieho súdu nespĺňa kritériá vyžadované zákonom, nie je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a ani s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie

dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu zodpovedá požiadavke vyplývajúcej z ust. § 387 ods. 2 C. s. p. v spojení s ust. § 220 ods. 2 C. s. p., podľa znenia ktorého súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil.

9. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré nepochybne zodpovedá kritériám vymedzeným v ust. § 220 C. s. p., preto v zmysle ust. § 387 ods. 2 C. s. p. stačilo, aby sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody, čo aj urobil. V súlade s uvedeným ustanovením odvolací súd v bode 12 odôvodnenia svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne. V bode 14 odôvodnenia rozhodnutia sa nad rámec požiadaviek vyplývajúcich z ust. § 387 ods. 2 C. s. p. vysporiadal s odvolacími námietkami žalovaného, v rámci ktorých žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkové zistenia týkajúce sa evidenčného čísla a farby jeho motorového vozidla, tvrdenia, že on dňa 17. 4. 2007 nezapríčinil vo Veľkej Británii, v meste Luton, oblasť Bedfordshire dopravnú nehodu, a teda nespôsobil svojím motorovým vozidlom škodu, ktorej náhradu z titulu poistnej udalosti vyplatila poškodeným žalobkyňa. Nemožno sa preto stotožniť s jeho tvrdením obsiahnutým v dovolaní, že odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p.

10. Na základe uvedených skutočností dovolací súd dovolanie dovolateľa podľa ust. § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

11. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinil žalovaný, žalobkyni žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.